

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 31. Concilii Calcedonensis finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 451.

§. XXXI.

Concilii Calcedonensis finis.

Evagr. II. **C**oncilii Calcedonensis Collectio, quam
hist. c. ult. hodie habemus, & quam ego in hac
vid. Baluz. Historia secutus sum, aliquantulum dif-
præf. in fert, ab ea, quam habuit Historiæ Scri-
Conc. Calc. ptor Evagrius, hodieque in quibusdam
antiquis Exemplis visitur. In illis sequens
ordo servatur. Prima Actio sicut in no-
stris ponitur. In secunda Dioscorus dam-
natur. Tertia est, quam nos secundo
loco ponimus, in qua epistolæ Sancti Cy-
rilli, & S. Leonis lectæ. Actio quarta,
eadem est ac nostra, & examen de Fide
definienda refert. In sexta Fidei Decre-
tum relegitur, & præsentè Imperatore
Marciano appositis nominibus signatur.
Itemque tres Canones probantur. Actio
septima in his veteribus Exemplis alios
Canones recenset. In octava, quam nos
septimo loco ponimus, transactio inter
Maximum, & Juvenalem legitur. In
Nona Theodoretus defenditur. In de-
cima, & undecima causa Ibæ recensetur,
& sic de ceteris, id est, duodecima, &
decima tertia causam Ephesinam, decima
quarta causam Basiliopolitanam, decima
quinta causam Sabiniani Perrhani, deci-
ma sexta, seu ultima, contentionem de
Prærogativis Ecclesiæ Constantinopolita-
næ referunt.

Hæc

Hæc Exemplorum diversitas inde est, ^{Sæculum V.}
quod in Conciliis universalibus singuli ^{A.C. 451.}
Majorum Cathedrarum Episcopi suos
Notarios haberent, quos Acta scribere,
vel in notas redigere, ut ipsis opus erat,
jubebant. Omnibus magna cura erat,
ea, quæ ad Ecclesiam universam, nempe
Fidei Decreta, & Canones, pertinent,
asportare, & in suis Provinciis promulga-
re; Acta vero causarum privatarum, ii,
quorum nihil intererat, minori diligentia
notabant. Aliqui totas omittebant, alii
partem unam scribebant, & alteram ne-
gligebant, & qui eas colligebant, pro lu-
bitu vel temporis ordinem sequebantur,
vel ad materiæ dignitatem respicie-
bant.

Episcopi aliquamdiu Calcedone, seu
Constantinopoli, moram trahentes, an-
tequam recederent, Libellum ad Impe-
ratorem Marcianum direxerunt; Gratias
agunt Deo, quod Imperatori, & Papæ pa-
rem Religionis zelum inspiraverit; Papæ
etiam Doctrinam, & Pietatem laudant.
Testantur, se superiorum Conciliorum
Exempla secutos, novos errores novis
Formulis, nihil in Fide innovando, refu-
tasse. *Mysterium Incarnationis prolixè
explicant. S. Leonis ad Flavianum epi-
stolam ab omni novitate immunem de-
clarant, ejusque cum S. Scriptura, Sym-
bolo Nicæno, & Patribus, quorum tex-
tus*

*Conc. Calc.
3. part. c. 1.*

*Concilio
Calcedonen-
sis exitus.*

p. 828.

quam
n hac
n dif
Scri
sdam
quens
n no
dam-
rundo
ti Cy-
arta,
Fide
ecre-
atore
atur.
Actio
alios
n nos
nter
In
n de-
setur,
a, &
ecima
ecima
decim
m de
olita-
Hæc

Sæculum V. tus selectos adducunt, concordiam ostendunt.
 A.C. 451.

Concilium Calcedonense etiam ad S. Leonem epistolam Synodalem dedit. In ea Patres fatentur, Papam S. Petri Interpretem, Caput suum, & Pastorem qui ipsis in sua epistola Escam Spiritualem porrexisset. Dicunt deinde, quo numero in Concilio fuerint, scilicet, viginti supra quingentos. Neminem vero ab Ecclesia ejectum, nisi Dioscorum, cujus crimina, & pervicaciam detestantur. Tum subjungunt: *certiorem te quoque facimus, alia etiam a nobis statuta fuisse, quæ bono ordini, & Legum Ecclesiasticarum firmitati, conducere credidimus, nullatenus dubitantes, futurum, ut ea, ubi relata fuerint, Sanctitas tua probet, & confirmet. (*) Nimirum Sententia, & Auctoritate Synodali veterem Sanctæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ consuetudinem approbavimus, ut Metropolitæ Diæcesum Asiæ, Ponti, & Thraciæ ordinet, idque visum nobis, non tam ut Sedi Constantinopolitanæ faveamus, quam ut quieti Ecclesiarum Metropolitanarum consulamus, in quibus, Episcopis defunctis, sæpe turbæ excitatæ sunt, cum populus, & Clerici Pastorem non haberent. Hæc Sanctitatem tuam*

(*) Hæc verba certe subjectionem ad Superiorem scribentium spirant.

tuam minime latent, sæpe enim propter Sæculum V. A. C. 451.
 Electiones in his Ecclesiis, præsertim Ephe-
 sina, molestiæ tibi creatæ. (*)

Insuper Canonem centum quinquaginta Patrum, Constantinopoli sub Theodosio Magno congregatorum, confirmavimus, quo statuitur, ut Episcopus Constantinopolitanus, nulli alteri, quam Sanctitatis Tuæ Sedi sit secundus, & firmissime speramus, te, qui omnia bona Fratribus tuis sine invidia communicas, in futurum etiam Sedis Constantinopolitanæ curam gesturum, eamque unius radii de illo splendore, qui Apostolicam tuam Potentiam circumdat, participem redditurum. Equidem Legati tui huic decreto fortiter restiterunt, sed haud dubie hujus indulgentiæ honorem tibi reservare voluerunt, ut tibi maxime sicut Fidei, ita & Pacis conservationem deberemus. Dum hæc decrevimus, Imperatoris, Senatus, & totius Cæsareæ urbis votis, & desideriiis satisfacimus. Rogamus te igitur, ut Judicium nostrum tuo suffragio honores, & impleas expectationem Filiorum tuorum, qui amore veritatis in tuam sententiam concesserunt. Gratum facies Imperatoribus, qui Judicium tuum Legis instar confirmarunt,

(*) Ex his Jurisdictio Papæ in Ecclesias Asiæ elucet.

Hist. Eccles. Tom. VI. Uu

Sæculum V. *runt, & Sedes Constantinopolitana grati*
 A.C. 451. *animi memoriam, qualibet data opportuni-*
tate, sua conjunctione, & zelo tibi æter-
num testabitur. S. Gregorius scripsit,
 Concilium Calcedonense Papæ etiam Ti-
 tulum Episcopi Oecumenici, seu univer-
 salis, obtulisse. (*)
 Lib. IV. ep. 36. VII. ep. 30.

§. XXXII.

S. Leonis epistolæ ad Episcopos Galliæ.

v. Quesn. ad Ceret. Priusquam S. Leo epistolam Concilii Calcedonensis accepisset, plures alias Episcopi Galliarum ad eundem dederunt. Prima venit a Ceretio, Salonio, & Verano, qui in Provincia Alpium maritimarum

(*) Hic quidem Concilii Calcedonensis finis, at non Hæresis Eutychianæ, & Dioscori fuit. De Sectatoribus ipsorum, qui nostra ætate superfunt, nempe de Coptitis Schismaticis in Ægypto, & Æthiopibus, seu Abissinis, R. P. Boucher Ordinis Minorum observantium in Gallia in suo ad oras Orientales itinere hæc memorat: *Homines isti, Hermaphroditis deteriores, plures, ut Proteus, vultus, tres, ut Hecate, formas, & tria, ut Cerberus, capita habent, sunt enim Semi-Judæi, Semi-Turcæ, & Semi-Christiani. Cum Judæis Sabbatum, & Circumcisionem servant, & escas Lege Moysis prohibitas non comedunt. Cum Turcis a vino abstinent. Cum Christianis aliqua, sed corruptissima Fide in Christum credunt.*